

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 21 / CUEAE / 27.11.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CUEAE\21CUEAE\

Fitxer 21CUEAE1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número ****

Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior

Sessió 21, dijous 27 de novembre de 2025

Presidència de la I. Sra. Neus Comes Pon

Sessió 21 de la CUEAE

La sessió de la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior (CUEAE) s'obre a ****. Presideix Neus Comes Pon, acompanyada de la vicepresidenta, Anna Navarro i Descals, i de la secretària, Ana Balsera i Marín. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents [Alberto Bondesio Martínez](#), [Ernesto Carrión Sablich](#), [Sara Jaurrieta Guarner](#) i [Beatriz Silva Gallardo](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Francesc de Dalmases i Thió](#), [Ennatu Domingo i Soler](#) i [Carles Puigdemont i Casamajó](#), pel G. P. de Junts; [Mar Besses Casanovas](#) i [Juli Fernàndez Olivares](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Cristian Escribano Ramírez](#) i [Hugo Manchón García](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Alberto Tarradas Paneque](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Andrés Garcia Berrio](#), pel G. P. Comuns; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de Josep Puig Boix, representant de la secció catalana d'Eurosolar, Associació Europea d'Energies Renovables, davant la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior per a exposar les conclusions de l'informe "Per una resposta europea després de l'apagada: de l'Electra 1.0 a la democràcia energètica, passant per l'Electra 2.0" (tram. 357-00678/15).
2. Proposta de resolució sobre l'estàtua de Josep Carner a Brussel·les (tram. 250-00643/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 261, 32; esmenes: BOPC 306, 34).
3. Proposta de resolució sobre la prevenció, el tractament i l'erradicació de la tuberculosi (tram. 250-00649/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 266, 43; esmenes: BOPC 306, 37).
4. Proposta de resolució sobre el garantiment de la rendició de comptes de les delegacions de la Generalitat a l'exterior (tram. 250-00749/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 309, 21).
5. Proposta de resolució sobre el pagament dels deutes a les empreses catalanes per part del Govern de Cuba (tram. 250-00759/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 315, 135).

La presidenta

Comencem. Bones tardes a tots. Obrim la sessió prevista per avui, 27 de novembre del 2025.

Demano als portaveus dels grups si hi ha substitucions. El diputat Dalmases, de Junts?

Francesc de Dalmases i Thió

Sí, el diputat Jordi Fàbrega substituirà l'honorable president Puigdemont.

La presidenta

Molt bé. Alguna altra substitució? No.

Compareixença de Josep Puig Boix, representant de la secció catalana d'Eurosolar, Associació Europea d'Energies Renovables, per a exposar les conclusions de l'informe "Per una resposta europea després de l'apagada: de l'Electra 1.0 a la democràcia energètica, passant per l'Electra 2.0"

357-00678/15

Doncs, si els sembla, passem amb el primer punt de l'ordre del dia, que és la compareixença del senyor Josep Puig Boix, representant de la secció catalana d'Eurosolar, Associació Europea d'Energies Renovables, per a exposar les conclusions de l'informe *Per una resposta europea després de l'apagada: de l'Electra 1.0 a la democràcia energètica, passant per l'Electra 2.0*. Si els sembla, la farem com cada comissió, la seqüència de les intervencions, vint minuts pel compareixent, cinc minuts per cada grup parlamentari per fer les qüestions o plantejar el que considerin oportú i, seguidament, després, el senyor Josep Puig donarà resposta per un temps màxim de deu minuts.

Si els sembla, anem la Mesa a buscar el senyor Puig.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Bé, donem la benvinguda. Benvingut, senyor Josep Puig i Boix, al Parlament de Catalunya. Ja els he explicat als grups la seqüència de les intervencions i, si li sembla, comencem amb vostè, per un temps màxim de vint minuts. Té la paraula per vint minuts.

Josep Puig Boix (president d'Eurosolar - Associació Europea per les Energies Renovables a Catalunya)

Gràcies. Abans que tot, vull expressar el meu agraïment i el de l'Associació que presideixo aquí a Catalunya per haver-nos convidat a explicar l'informe que vàrem fer després de l'apagada. El vam titular *Per una resposta europea després de l'apagada: de l'Electra 1.0 a la democràcia energètica, passant per l'Electra 2.0*. Els

n'han donat una còpia amb uns annexes que són explicatius de la conclusió principal que traïem.

Deixi'm exposar breument, molt breument, què és Eurosolar. Eurosolar és una associació d'àmbit europeu, però que actua internacionalment, que va ser fundada pel doctor Hermann Scheer, parlamentari al Bundestag, i que és considerat un dels pares de la famosa Energiewende alemanya. Es va fundar a l'agost del 88.

Però la missió fonamental de la nostra associació és substituir tots els recursos no renovables de manera ràpida i completa per fonts d'energia renovables. Per què? Perquè considerem que el subministrament d'energia renovable és el requisit decisiu per preservar la base natural de la vida en aquest planeta i per disposar d'una economia sostenible.

Només amb el subministrament descentralitzat d'energia al cent per cent renovable, posem del vent, l'aigua, la biomassa, la geotèrmia, l'energia de l'entorn que ens envolta pertot arreu, podem crear la base per aconseguir estabilitat climàtica i posar fi a la dependència de recursos fòssils i nuclears i dels cicles econòmics que porten associats.

És amb l'ús descentralitzat dels potencials naturals que es presenten pertot arreu i en interacció amb tecnologies com l'emmagatzematge o tecnologies d'oxigen, com les energies renovables en electricitat, calor i transport creen la base per un món en què els conflictes i les guerres puguin ser substituïts per la cooperació i l'ajuda mútua.

Va ser arran d'una visita del doctor Hermann Scheer a Barcelona, l'any 2000, per presentar una de les seves obres, que els recomano que llegeixin, *'Economia solar global: estratègies per a la modernitat ecològica'*, el va publicar Galaxia Gutenberg, quan ell ens va proposar a un grup de persones que treballàvem ja de feia anys amb les energies renovables aquí a Catalunya que creéssim la secció local d'Eurosolar i des de llavors existim.

Però, bé, soc aquí per exposar les conclusions de l'informe que vam fer després de l'apagada. Perquè davant de fets d'aquesta mena, que es van produint tant al nostre entorn com arreu del món, no és només que passin apagades aquí, sinó que passen

en molts llocs, que ens vam fer una pregunta elemental: com pot la societat defensar-se, protegir-se d'esdeveniments d'aquests aleatoris?

I per determinar la resposta, com podem fer-ho, crec que és interessant veure una mica com hem arribat on som i per què hi hem arribat. Bàsicament, els sistemes elèctrics varen néixer de forma absolutament descentralitzada. Era un generador local posat en un determinat lloc que proveïa electricitat a l'entorn i, segurament, si feia servir combustible fòssil, el calor residual el proveïen per donar calefacció, així van néixer. Però tenien un problema, tenien el problema que de tant en tant fallaven aquests generadors. Llavors, per evitar que fallessin, van interconnectar les xarxes perquè, si fallava un, el del costat amb tota probabilitat no fallava, amb el qual podien proveir un servei més estable que no pas fent-ho de forma aïllada.

I què ha passat? Que al llarg del segle XX s'han anat configurant instal·lacions de generació cada vegada més grans, de més potència, per subministrar a un entramat de xarxes piramidals. És a dir, el flux anava des de la generació a l'ús final, i prou...

Fitxer 2

...i prou.

I va continuar la tendència d'anar interconnectant xarxes. Aquí, al nostre país, les xarxes comarcals que hi havien es van anar interconnectant i avui dia estem interconnectats a Europa i, pràcticament, gairebé al món aviat. Per tant, el sistema elèctric és un sistema molt complex de gestionar perquè ha de funcionar en temps real i, a més a més, evitant falles.

I aquests sistemes cremaven materials fòssils i fusionaven materials nuclears, bàsicament, aquestes grans instal·lacions. Podríem dir que era el final de l'anomenada..., que jo en dic Era del foc, que es va iniciar amb els neandertals, quan van començar a veure que el foc es podia dominar.

Però, és clar, fixeu-vos que encara ara molta part de l'energia que fem servir l'obtenim a partir del foc, els cotxes d'explosió, les calderes, les centrals tèrmiques, i això és un problema que l'anem veient amb l'escalfament global, que no ens el vam

imaginar, no se'l van imaginar al començament, però que, actualment, és una realitat.

I, amb la crisi del petroli dels anys 73 i 79, hi va haver arreu del món grups de persones pioneres, emprenedores, que van començar a recuperar tecnologies, que ja existien moltes d'elles, però que s'havien abandonat amb l'era del petroli. I això ha estat el naixement de poder aprofitar els fluxos biosfèrics amb tecnologies avui disponibles.

I el que passa, que amb la gran penetració d'aquestes tecnologies per captar el sol i el vent, que es poden fer servir a micro escala o a gran escala, en els dos nivells, a nivell familiar, a nivell domèstic, col·lectiu o a nivell d'empreses, grans empreses generadores, s'obre una porta d'oportunitat enorme per reconfigurar radicalment el sistema i passar del sistema elèctric antic, que en diem l'1.0, que era centralitzat, a un sistema parcialment descentralitzat, on conviuen, probablement, grans centrals de generació amb multitud de generadors a petita escala, adequats a la mida de la demanda que tinguin en l'entorn.

Però què passa? Que l'augment de la generació distribuïda a partir de les fonts renovables i la propietat d'aquestes fonts, que cadascú pot tenir la seva o pot participar en projectes col·lectius, són una clara disrupció del sistema elèctric que hem heretat, de l'Electra 1.0, i el qüestionen radicalment.

I que és el que ha dominat tot el segle XX i que pretén dominar encara, com ho demostra que moltes empreses elèctriques han fet allò que ja ens va advertir el Mahatma Gandhi, que deia, primer t'ignoren, després et ridiculitzen, després et combaten i, finalment, guanyes. Les empreses elèctriques, jo ho vaig viure als anys 70, com ens ridiculitzaven i ens ignoraven com a generadors d'energies renovables.

Però com que aquesta generació distribuïda ataca la línia de flotació d'aquestes grans elèctriques, van decidir combatre-la. I com ho fan? Doncs intentant dominar les xarxes. I aquest és el gran problema, perquè fixeu-vos en els principis de l'electricitat que ha anat naixent al segle XX, que en diem l'electricitat 2.0, és reduir les necessitats d'energia, reduir les emissions de CO₂, augmentar l'eficiència de les xarxes i augmentar la flexibilitat de les xarxes, que les xarxes puguin anar en un cantó i en l'altre. Aquests són els grans reptes.

I aquests principis no casen gens amb l'electricitat 1.0, els contradueixen. I com ho fan? Per poder ser implementats, aquests principis, ho fan a través del control de les xarxes, bàsicament. Però poden ser portats a terme també aquests principis de forma descentralitzada i distribuïda i democratitzada.

Com ho podem fer, això? Doncs, bàsicament, fent tothom actiu en el món de la generació d'energia. És a dir, passem de ser usuaris finals, que ara fins ara érem usuaris a seques, a ser generadors. Per tant, podríem dir que som generadors-usuaris i això és el que defineix la democràcia energètica.

La democràcia energètica és un sistema energètic que dona poder als individus i a les comunitats que disposen de béns comuns, com són el sol, el vent, l'aigua, la biomassa, etcètera, per beneficiar-se econòmicament de la seva captació, transformació i ús. Aquesta és la forma com genera riquesa l'aprofitament d'aquests recursos.

Evidentment, la democràcia energètica comparteix els principis de l'electricitat 2.0, és a dir, un sistema elèctric eficient, baix en carboni i, a més a més, flexible, però afegeix dos principis bàsics, que són el control local i l'accés equitatiu.

Què volem dir amb control local? Doncs que les comunitats han de tenir l'autoritat per prendre decisions sobre la seva economia energètica. És a dir, cada comunitat ha de decidir què vol fer per disposar d'energia. De manera que, si es decideix aprofitar-la, és una font de riquesa local. Perquè fixeu-vos, ara, el sistema energètic el que no et diu és que el que tu pagues de llum, de gas, de benzina, surt de la teva comunitat i t'està empobrint, t'està empobrint, està empobrint la comunitat, perquè beneficia actors de fora. Per tant, si volem recuperar aquest poder, l'única manera que tenim de fer-ho és amb les fonts renovables.

A part de local, és equitatiu. És a dir, que tots els individus que viuen en aquella comunitat han de tenir accés a la propietat i a l'autoritat de la xarxa. Evidentment, la base estructural d'un sistema elèctric democratitzat és la gestió de la xarxa, que no pot discriminar els usuaris. És a dir, qualsevol usuari té el dret a injectar energia a la xarxa, sigui elèctrica, sigui gas, sigui la que sigui. Aquest dret avui, sortosament, és garantit per les directives europees.

Què vull dir amb això? Us posaré un exemple. Nosaltres vam promoure, ja fa quinze anys, el primer projecte eòlic comunitari que existeix a l'Estat espanyol i al sud d'Europa, està a Pujalt. És un aerogenerador de 2,35 megawatts finançat, exclusivament, per sis-centes famílies i petites empreses i entitats. I funcionem com si fóssim la gran Endesa o la gran Iberdrola, exactament igual, les mateixes regles.

Però ara tenim un problema, la directiva europea diu que a la comunitat podem utilitzar l'electricitat generada allà i resulta, ai las!, que no, que les regles que ens han posat aquí en aquest país resulta que hem de vendre-la al mercat, anar amb una comercialitzadora que compri al mercat i ens la vengui a nosaltres. El qual entenem que no és la millor manera de fer-ho ni la més eficient.

Avui dia les xarxes elèctriques, amb les tecnologies que tenim, no importa la distància que estàs perquè tu puguis utilitzar l'electricitat perquè és com un dipòsit d'aigua que hi ha una entrada i unes sortides, tanta n'entra, tanta en surt. La xarxa és exactament això.

De fet, s'han donat moltes polítiques que afavoreixen aquesta democratització, sobretot a Alemanya, amb les $\text{\text{€}}(8.10)$ tarif, però també a Amèrica, amb el Net Metering, que en deien. Totes aquestes polítiques el que fan és ajudar a fer néixer això i avui ens trobem amb una eclosió mundial d'aquestes tecnologies.

Evidentment, la democràcia energètica requereix accés equitatiu al capital perquè aquestes tecnologies, d'entrada, valen diners i, normalment, el grup que participava a Pujalt ningú tenia els 2.800.000 euros que va valdre la instal·lació, però aplegant-nos sis-centes persones ho vam fer possible, i des del 2018 funcionem de forma normal.

A part de l'accés equitatiu, cal també que hi hagi una bona organització comunitària i una bona gestió, això és clau per a tots els projectes. Perquè els projectes comunitaris funcionin i hi ha d'haver organització i bona gestió. Això vol dir molta feina d'apoderar la ciutadania, d'entendre com funciona aquest món complex de l'energia perquè, normalment, dissortadament, encara a molts indrets de formació no s'explica això.

I donada la situació política a Catalunya, des d'Eurosolar veiem que l'estratègia per anar avançant en un model de democràcia d'aquesta mena és que les estructures

que es vagin creant siguin resilients. Per això hem inventat un concepte que en diem l'Estratègia de la guerrilla energètica. Què volem dir amb això? No volem dir agafar escopetes i tirar «tiros» ni molt menys. Volem dir, simplement, tenim unes tecnologies que estan a disposició, fem-les servir, apoderem-nos tots plegats de generar-nos l'energia. I avui les tecnologies ho permeten i són a l'abast de molta gent perquè són molt barates.

I de cara a apagades d'aquesta mena, últimament ja hi ha unes tecnologies que tu el que pots fer és una micro xarxa, tant a nivell familiar com a nivell col·lectiu, on tu tens generació, tens emmagatzematge i tens connexió a la xarxa de distribució. Si falla la xarxa de distribució, es detecta la falla i, automàticament, tires de l'emmagatzematge que tens.

I això està passant arreu del món i també a casa nostra. Ja comença a haver empreses que, arran de l'apagada, s'han preocupat de dir: «Oh, no podem quedar sense el subministrament. Com ho farem? Doncs amb tecnologia de generació i amb tecnologia d'emmagatzematge i amb tecnologia de *backup*». I ja està, així de senzill.

Evidentment, no es pot apagar el subministrament d'energia en un país, sempre que hi hagi un generador a cada teulada i parcs eòlics i horts solars a totes les comarques. D'aquesta manera mai ens fallarà l'energia.

Tot plegat connectat en un entramat del que anomenem microxarxes. És a dir, que l'energia abundant que és necessària per la seguretat d'un país que vulgui ser lliure és el resultat de fer efectiu el dret de les persones i les comunitats a generar i usar directament l'energia. Un dret que no s'ha d'infringir sota cap concepte i que avui és plenament garantit per les directives europees.

És evident que el canvi global cap a un sistema d'energia neta és molt més que un simple canvi tecnològic, va molt més enllà que la tecnologia, és una transformació profunda de mercats, d'indústries i de comportaments socials, és una barreja de tot plegat.

I el cor del capgirament aquest que planegem perquè, curiosament, fixeu-vos que va néixer tot això a Alemanya, en el Bundestag, abans del 2000, i el van batejar amb el nom alemany d'Energiewende. Energiewende l'han traduït en anglès i en català i en castellà com Transició Energètica, però Energiewende no vol dir això, vol dir

donem la volta, vol dir capgirem, capgirem l'energia. Hi ha un motor potent per fer això, que són els nuclis de retroalimentació inherents al desenvolupament que es va fent. I això ho estem vivint avui, en temps real. És a dir, que cada vegada més hi ha més gent generant.

I fins i tot avui dia ja hi ha, aquí a l'Estat espanyol encara està molt a les beceroles, doncs utilitzar la gran flota de cotxes elèctrics que hi acabarà havent per donar serveis a la xarxa, perquè moltes hores estan connectats a la xarxa els cotxes. Per tant, tu pots tenir un cotxe i alimentar casa teva amb la bateria del cotxe que hagi pogut carregar amb fonts renovables, i això està passant avui.

Com veuran en el dossier que els he donat, aquesta explicació és molt més llarga i, a més a més, hi ha una annex que explica tot l'estat de les microxarxes al món.

I moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Ara és el torn dels grups parlamentaris, començarem pel grup que ha sol·licitat la compareixença, en aquest cas el Grup de Junts. I té la paraula per un temps màxim de cinc minuts el diputat Francesc de Dalmases.

Francesc de Dalmases i Thió

Gràcies, presidenta. I moltíssimes gràcies, Pep Puig, professor, per aquesta lliçó magistral. I malgrat que esteu passant uns dies complicats, doncs us agraïm molt que hagueu mantingut l'assistència en aquest Parlament, perquè hi ha moltes persones que tenen bones idees i que teoritzen bé, però que mai has vist com les aterren. I, en canvi, hi ha persones, hi ha savis, perquè sou un savi, que, a més a més, a la seva vida quotidiana els fets també demostren aquesta coherència.

Me'n recordo com una vida anterior dirigir una revista i, llavors, vaig publicar una entrevista on deïeu que creïeu que a Catalunya seria possible una comunitat que fos sobirana energèticament, que volíeu crear. I això ha estat una realitat, no? Això ho viviu quotidianament.

I en aquest sentit, jo me'n recordo que el mes de maig vaig imprimir aquest informe i, tornant cap a Catalunya en un avió, el vaig llegir i ens va semblar, com a Junts, que l'havíeu de venir a explicar.

Perquè hi ha persones, i és el vostre cas, que quan els coneixes això, de fa quinze, vint, vint-i-cinc anys, tot allò que aneu dient va passant. I, per tant, és important que aquest Parlament, que també és casa vostra, que heu estat parlamentari, hem compartit grup parlamentari a partir de l'any 17, doncs és important que aquest Parlament escolti aquestes veus perquè, d'alguna manera, tota la vostra vida heu anat dibuixant...

Fitxer 3

...futur. I tot allò que heu anat dient ha anat passant.

I per això ens semblava molt important que una organització de dimensió europea com és la vostra, que la secció catalana, i que vinguéssiu directament a explicar-nos-ho.

I què ens va..., en aquell moment que estàvem en estat de xoc per l'apagada, què és el que ens va sorprendre més del vostre informe? Doncs que hi ha un vell paradigma que diu: més interconnexió, més seguretat, no? Ens on ens havíem mogut sempre, les xarxes molt interconnectades són molt segures, i el vostre informe ens proposava un nou paradigma que deia: no, no, no, és que com més interconnexió, més fragilitat. Precisament perquè, com ho dieu, ho explicàveu molt bé ara, ara no falla la generació, el que fallen són les xarxes, no?

I, per tant, la primera idea que a nosaltres ens va semblar molt interessant del vostre informe és aquesta idea de com ens podem protegir d'una apagada. I vosaltres en el vostre informe dèieu: la solució són les microxarxes. Les microxarxes que són molt flexibles, no?, que pot ser una casa, que pot ser un bloc de pisos, que pot ser un barri, que pot ser un poble sencer, que permeten generar i acumular, això hi heu insistit molt tota l'estona.

I per tant, la primera pregunta que us voldríem fer és, aquesta idea de microxarxes, és una idea que a nosaltres ens sembla molt novedosa, però a nivell institucional, és a dir, hi ha estats que les preveuen...? Vaig veure una entrevista, per exemple, que em sembla que parlàveu d'uns cens de microxarxes a Estats Units, pot ser? Ara ens ho aclarireu.

La segona idea que ens ha semblat molt interessant és aquesta idea que les renovables, bàsicament la fotovoltaica i l'eòlica, són de generació barata, no?, que ara sempre estem pendants dels costos energètics. I dèieu, hi insistíeu molt, que això és barat i que faciliten la desconexió.

A Catalunya és factible aquest model? Seria interessant que ens ho expliquéssiu, si ho veieu factible, perquè, finalment, la desconexió, deixeu-m'ho dir així, també seria sobirania, no?, entès d'una manera també des d'una perspectiva energètica, però que té aquest punt també de David contra Goliat. Quan vosaltres plantegeu..., no ho sé, les grans companyies quina percepció tenen d'aquesta creació de microxarxes i d'aquesta sobirania energètica?

I l'última pregunta que us volia fer, i l'heu apuntat també en la vostra exposició, és que dieu, si no ho hem entès malament, que les directrius europees serien favorables a aquesta idea de microxarxes i de disminuir el risc de les macroconnexions i tendir cap a les microconnexions, però que, en canvi, la legislació espanyola hi posa pegues. No sé si és exactament així, però ens ho explicareu ara.

I després, l'última pregunta, ara sí, és què us sembla que podríem fer aquest Parlament, en tant que institució legisladora, amb les cometes que vulgueu per la situació de subjugació política, què us sembla que podríem fer per avançar en aquesta línia.

Moltes gràcies una altra vegada per les vostres paraules.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn de la resta de grups. Començarem pel Grup del Partit dels Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula per un temps màxim de cinc minuts el diputat Alberto Bondesio.

Alberto Bondesio Martínez

Moltes gràcies. I m'afegeixo a les felicitacions del company Francesc de Dalmases per haver compartit aquesta classe magistral.

Com que estem a la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior, crec que aquesta, diguem-ne, en el marc de la Unió Europea, no?, de l'autonomia estratègica de què parlem, també té un pilar sobre l'autonomia estratègica, també pel que fa al factor

energètic i, per tant, part de la seva compareixença ens és molt útil també de veure com aquesta autonomia estratègica de Catalunya i de la resta d'Europa, en tant quan a l'energia, doncs ens és una necessitat.

I també, ja no només amb aquesta part de l'autonomia estratègica, sinó també amb la defensa del Pacte verd europeu, que és més que necessari, només tenim un planeta B i, per tant, tota l'electrificació i els reptes que tenim per davant per aconseguir una energia neta que ens permeti, diguem-ne, econòmicament progressar, però també ser respectuosos amb el medi ambient, doncs és una necessitat que ens urgeix com a societats catalana i europea.

I, en aquest sentit, doncs el Grup Parlamentari Socialista recolza el Pacte verd europeu, recolza aquesta transició d'aquesta lògica de l'Electra 1.0 a l'Electra 2.0 i, malgrat alguns partits, que també estan en aquesta cambra, que comparteixen tesis negacionistes, ja sigui al Parlament Europeu, també al Parlament de Catalunya i, des de fa una hora, també, diguem-ne, obertament, a les Corts valencianes.

L'apagada del 28 d'abril no és un final de cicle, sinó que és un punt d'inflexió per construir un sistema elèctric més segur, més sostenible i més democràtic per a Catalunya.

El model energètic fòssil actual atorga, com vostè comentava, doncs un paper molt passiu als consumidors finals i, en canvi, doncs l'Electra 2.0 és un nou sistema parcialment descentralitzat basat en la generació distribuïda, no?, la fotovoltaica, l'eòlica, la cogeneració eficient i, també, les microxarxes.

La sobirania energètica, la catalana i l'europea, amb energies de fonts renovables, comporta un model fortament descentralitzat que pot donar sortida per evitar situacions com les del passat mes d'abril. I per tant, bé, diguem-ne, no només amb aquesta transformació, sinó també un punt important, com el de les microxarxes, no?, que estan alimentades per renovables i emmagatzematge, doncs actuen també en zones resilients, que funcionen també com a tallafocs i eviten que una incidència local desencadeni en el col·lapse regional, com va passar al mes d'abril.

És per això que cal situar també en aquesta compareixença que la resiliència energètica ha de ser el principi rector de la política energètica actual. En aquest sentit, el Govern de la Generalitat va impulsar el Decret llei 22/2025, del 28 d'octubre,

per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya. En paral·lel també, el Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar, conjuntament amb el d'Esquerra Republicana, vam impulsar la creació d'una comissió d'estudi sobre la resiliència del sistema elèctric ja al mes de maig, que s'encarregarà d'analitzar les causes de l'apagada, definir mecanismes per prevenir futurs desequilibris d'oferta i demanda i molts dels aspectes que vostè ens acaba de plantejar.

Aquesta estratègia s'alinea amb la prospectiva energètica de Catalunya 2050 i amb l'elaboració del Pla Integrat d'Energia i Clima de Catalunya a l'horitzó 2020 i del PLATER, que defineixen aquest nou model energètic cent per cent renovable, competitiu, descentralitzat, distribuït i participatiu.

Amb tots aquests elements, amb el coneixement de la xarxa actual, en aquesta lògica de la transició de l'1.0 al 2.0, de totes aquestes qüestions que ens ha plantejat, quines són les actuacions més prioritàries que caldrien dur a terme? Aquesta seria la meva pregunta.

I, de nou, moltes gràcies per la seva compareixença.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula, per un temps màxim de cinc minuts, el diputat Juli Fernàndez.

Juli Fernàndez Olivares

Gràcies, presidenta. Senyor Puig, moltes gràcies per la seva compareixença i per compartir amb nosaltres el seu coneixement i trajectòria, crec que reconeguda. I també ben tornat al Parlament després de la seva etapa com a diputat, avui des de l'altra banda de la taula.

Jo no vull repetir el que vostè ha dit, que en gran part ho compartim, si no tot, sinó que m'agradaria aprofitar el torn per fer-li algunes preguntes per veure si podem aprofundir en algunes coses.

Des del punt de vista de les microxarxes, quins són els països europeus que per a vostè són un model a seguir i que han desenvolupat polítiques que puguin ser

replicables? Segurament no idènticament, però sí de manera adaptada a la nostra realitat. I alguns exemples legislatius, no només indicar el país, sinó algunes tècniques legislatives o experiències legislatives que puguin existir i que hagin afavorit el desplegament d'aquestes xarxes, si existeixen.

Ho dic des del punt de vista legislatiu, si n'hi ha d'executives que vostè també creu que poden ser positives que coneguem i que puguin ser impulsades a Catalunya, doncs també podrien ser interessants des del nostre punt de vista.

L'altra qüestió és si podria aprofundir en com creu vostè que aquests sistemes afavoririen la posició estratègica de la Unió Europea en el context global. És a dir, m'agradaria saber la seva opinió des d'aquesta vessant, ja que estem a la comissió d'exteriors i Unió Europea i, per tant, té una derivada important i que crec que es bo posar a l'equació de cara a desplegar aquest sistema energètic.

I, per últim, crec que podria ser enriquidor i positiu poder aprofundir encara més en aquestes propostes que vostè fa en el marc de la comissió de resiliència del sistema elèctric que el diputat Bondesio explicava, perquè crec que allà podríem tenir l'oportunitat de poder-hi aprofundir encara més.

Per part meua, tan sols aquestes qüestions. Tornar-li a reiterar i agrair la seva compareixença i que hagi compartit amb nosaltres el seu coneixement, que de ben segur ens servirà per poder avançar per millorar la situació del país.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari del PP i té la paraula el diputat Hugo Manchón per un temps màxim de cinc minuts.

Hugo Manchón García

Gracias, presidenta. Seré muy breve, me sumo a las preguntas que se han planteado por los demás grupos.

Y hablando en el marco de la energía a nivel europeo, me gustaría saber, un poco al margen de lo que se ha comentado, si la gran dependencia que hay del gas ruso,

que al final es un conjunto de los países de la Unión Europea, cómo considera que se está haciendo esta desconexión, ¿no?, y cómo se está llevando a cabo.

Por otra parte, también sobre la energía nuclear, que desde nuestro grupo parlamentario consideramos que es un error tremendo el cierre de centrales nucleares, como se ha visto recientemente por parte del Congreso de los Diputados con el apoyo de la izquierda y la abstención de Junts, que la propia Unión Europea lo reconoce como energía verde y fuente de energía necesaria para la transición. Con lo cual, apostar por ella también es importante.

Y también cómo considera que las políticas energéticas que se están llevando a cabo, si se están haciendo con los sectores, como puede ser la industria o la automoción, que es un pilar importante, tanto para Cataluña como para el conjunto de España, o se está haciendo al margen de ellas, como la prohibición de los coches de combustión.

Y, por último, también me gustaría saber el tema de la producción de hidrógeno verde de la Unión Europea, que está alineado con los objetivos europeos en cuanto a independencia energética. Y se está hablando, alguna vez he podido leer, la mala gestión de los fondos europeos, los Next Generation, en cuanto al hidrógeno verde, y no sé si le consta o se puede mejorar.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula, per un temps màxim de cinc minuts, el diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Bé, moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies a vostè també per la seva compareixença a dia d'avui. Una compareixença que he de dir-li que ens deixa a nosaltres també preocupats, eh?

Portem un parell de dies..., ahir es va fer una compareixença que m'ha recordat molt a la que ha fet vostè avui, a la Comissió de Transició Energètica, on va venir el comitè d'experts del canvi climàtic a informar-nos sobre els pressupostos de

descarbonització que han pressupostat, valgui la redundància, per Catalunya d'aquí a les properes dècades.

I van ser uns informes que, precisament, no tenien cap tipus de base científica ni evidències clares al darrere. Partien d'una base de dades molt reduïda, de molt pocs anys. S'atrevien, amb aquesta petita mostra, a fer una predicció a llarg termini que ens semblava que no tenia cap tipus de fonament científic a darrere. De fet, ells mateixos deien que, bé, clar, que no hi ha moltes dades, però amb les que tenen ells fan el que poden.

A veure, fer previsions d'aquest tipus o plantejar projectes d'aquesta mena sense tenir les prou evidències científiques al darrere, o tècniques, en aquest cas, doncs és preocupant.

En el cas d'ahir venia d'una doctora en economia que, quan li vam preguntar diu, bé, vostès tenen molt clar, no?, quina és la reducció de gasos d'efecte hivernacle que s'han de fer a cada un dels sectors, de la mobilitat, de la indústria, de l'agricultura, etcètera. Ens deien quants són els milions de tones que s'han de reduir i en quin termini de temps ho podem fer, però després no ens sabien explicar quina seria la repercussió econòmica, etcètera, de tot això. De fet, la resposta va ser, bé, és evident que es perdran llocs de treball, però també va passar als anys 80 i, bé, doncs és una cosa que ha de passar, no?, ha de passar i ens quedem tan amples i ja està.

O sigui, en pro del canvi...

Fitxer 4

...climàtic, en pro d'aquesta agenda climàtica, doncs hi ha algunes persones que es pensen que ens podem permetre el luxe de despendre'ns de sectors com si no fossin importants, com el sector primari o industrial a la nostra regió.

Vostè em sembla que parteix una miqueta d'aquesta mateixa manera de veure el futur, no?, de fer les prediccions. Jo no dic que no tingui coneixements tècnics, que he vist una mica el seu currículum i n'estic segur que els té, però em semblen unes prediccions doncs molt..., una miqueta agosarades, no? Crec que ens fa falta una realitat tècnica i econòmica darrere que sustentin tot aquest tipus de projectes.

I en la seva explicació hi ha tres qüestions que a mi sí que m'agradaria comentar amb vostè a dia d'avui. La primera de tot és l'energia nuclear. L'ha tirat per terra, l'ha tirat per terra com aquelles campanyes dels anys 80, campanyes, per cert, finançades per Rússia, perquè Alemanya deixés de produir energia nuclear i passéssim al gas rus. Bé, ara hem tingut altres problemes, també hem de desprendre'ns del gas rus i en quina situació ens està deixant Europa? En una situació de desabastiment, que no tenim prou forma de cobrir la nostra demanda energètica, i més si pensem que només podrem fer-ho des dels mètodes renovables.

Crec que avui en dia cap país industrialitzat, cap país desenvolupat, com és el cas d'Espanya, es pot permetre desprendre's completament de l'energia nuclear, ja que és la principal font d'energia que abasteix, a més, d'una manera constant, estable, predictable, etcètera, i és la que nosaltres defensem. Deia el Partit Popular que ells també ho fan, bé, allà on governen han tancat centres nuclears, com és el cas de Feijóo a Galícia, no? Però, en fi, això deixem-ho per una altra qüestió.

França, els Estats Units, Finlàndia, Corea, tots aquests són països que saben la seva industrialització, que el seu abastiment energètic depèn de l'energia nuclear, que és una energia verda i que és una energia neta. I qualsevol cas d'exclusió... *(Veus de fons.)* Sí, sí, és una energia verda i és una energia neta. Doncs això parteix de la ideologia, no parteix d'uns criteris tècnics i portaria a una situació de col·lapse energètic, com també hem pogut viure amb aquesta apegada de fa uns mesos.

La segona qüestió, en el seu informe, la guerrilla energètica, que ens presentava com si fos una simple solució universal. Però no es parla tampoc de tot el cost astronòmic, de tota la complexitat tècnica que hi ha al darrere per arribar a aquesta proposta que ens ha presentat vostè avui, aquestes microxarxes. Des de VOX sí que pensem que pot ser una forma de complementar tot el sistema de distribució energètica, però de cap manera pot ser la substitució total, absoluta i radical, i menys en un curt termini de temps de tot el sistema de distribució.

Defensant un cop més l'energia nuclear, perquè no hi hagi col·lapses. Vostè ho sap, l'energia nuclear és un pilar que manté l'estabilitat del sistema energètic. Vostè ho deia, la que entra per la que surt. L'energia nuclear té la capacitat... És un pilar, i amb tots els tècnics amb els quals he pogut parlar durant els anys que porto fent

política tots coincideixen en el mateix, és un pilar que dona estabilitat i que, precisament, el que ens permet és poder tirar endavant en el futur i fer uns plantejaments i definir un sistema energètic que sigui realista.

Vostè la tira per terra i, bé, jo crec que ja hem vist què és el que ha passat fa uns mesos amb aquesta apagada, no?, que ha sigut, precisament, de voler substituir tota la producció energètica per energies renovables sense tenir un sistema de distribució que, sí, efectivament, és on hi ha hagut el problema, més que en la generació, perquè en generació sabem què s'hi pot fer, a vegades més del compte, més de la que té la capacitat de distribuir, doncs és, precisament, aquest sistema el que ens ha portat a una situació d'apagada.

Hi ha dos països que en els últims anys han tingut una apagada com ha patit Espanya amb el Govern del PSOE, dos països: un, Espanya, que ja l'hem dit, i l'altre, el Pakistan. Doncs jo no sé si aquest model energètic que ens defensa el Partit Socialista, és el que està tan orgullós, un model energètic que ens porta a una situació tercermundista, com és el cas de Pakistan.

No sé, jo li demanaria que ens expliqués una mica més com es pot fer aquesta substitució radical que ens presenta i, sobretot, tirant per terra sense tenir alternatives reals, tècniques i científiques que ens permetin desprendre'ns de la nuclear i dependre, únicament i exclusiva, d'energies renovables i, a més, amb un sistema de distribució basat en microxarxes, que no hi ha cap evidència tècnica que ens avaluï que això es pot fer.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. He sigut benivolent, eh?, amb el temps. Ara el diputat del Grup Parlamentari de Comuns té la paraula per un temps màxim de cinc minuts, el diputat Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. En primer lloc, agrair la compareixença al senyor Josep Puig i Boix en aquesta comissió per presentar un informe necessari en el context actual.

De fet, fa uns dies s'ha acabat la COP30 celebrada a Belém. Ha deixat un balanç que combina alguns pocs avenços i mancances importants en la lluita global contra l'emergència climàtica, tot i que s'ha impulsat un mecanisme de transició justa que pretén garantir que el camí cap a economies més sostenibles no deixin enrere ni a treballadors ni a territoris. És cert que la conferència ha evidenciat els límits actuals i, malgrat el suport de molts països, el text final no inclou cap compromís explícit d'eliminació progressiva de combustibles fòssils, un pas que la ciència ha assenyalat com a imprescindible per mantenir viu l'objectiu de no pujar més de 1,5 graus.

En aquest sentit, li volia preguntar, des del seu punt de vista i també com a expert, quina valoració fa d'aquest COP30, en un context, a més, en què cada cop més països, fruit d'una internacional que treballa per acabar amb el multilateralisme, està fent cada cop més complicat poder avançar en aquest tipus de multilateralisme climàtic també, no?

Penso, com ja s'ha dit, que és molt important treballar per l'autonomia estratègica a nivell català i a nivell europeu. I, en aquest sentit, crec que és molt important la reflexió que fa sobre el model del segle XX, més centralitzat, i com caminar cap a models més descentralitzats.

En aquest sentit, entenc que és també com molt interessant l'aposta que fa i ja ha explicat amb aquest projecte eòlic comunitari i, d'alguna manera, entenc que l'estratègia a nivell de política pública seria, i li pregunto també, la generació i la promoció de comunitats energètiques, especialment de renovables, no?

I de quina manera vostè valora l'actual estratègia que s'està tenint per part del Govern o si pensa que es podria incidir d'una manera més clara per caminar cap a aquest plantejament més descentralitzat, on passem d'un model de qui produeix l'energia i qui és l'usuari o models on la gent es converteix al mateix temps, com vostè ha manifestat, en consumidor, en usuari, però també productor d'energia, no?

Jo crec que, en aquest sentit, sí que poder concretar de quina manera pensa que s'està promovent aquest tipus de descentralització i de comunitats, si pensa que és un model adequat o no i de quina manera es podria millorar.

I també, tant que expert i des d'un plantejament internacional, no sé si..., i en el marc de generar i poder plantejar una transició energètica justa, recentment, jo crec que

ara mateix, l'auge de la intel·ligència artificial, les criptomonedes estan disparant la generació i la implantació de megacentres de dades, i d'alguna manera, recentment, de fet, ha sortit un informe de Nacions Unides que planteja que potser s'hauria de fer una moratòria i plantejar bé cap on ens està portant a nivell energètic aquesta deriva o aquest camí que s'està agafant.

En aquest sentit, li volia preguntar, des del seu coneixement tècnic, si coneix aquest informe i com el valora. I, en tot cas, en aquest model descentralitzat, en què cada cop sembla que, fruit d'aquesta tendència de necessitats energètiques de centres i macrocentres de dades, que ens farà augmentar les necessitats energètiques també, diguem, a tot arreu i també a Catalunya, de quina manera això es pot integrar dins del plantejament que vostè planteja, vostès, en aquest informe, dins de promoure una xarxa més descentralitzada. I quins riscos té de cara al sistema energètic públic.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara, no tenint cap representant ni de la CUP ni del Grup Mixt, tornem la paraula al senyor Boix per donar resposta als diferents grups, per un temps de deu minuts.

Josep Puig Boix (president d'Eurosolar - Associació Europea per les Energies Renovables a Catalunya)

Gràcies per les preguntes, intentaré respondre-les, si alguna no la responc, teniu el meu correu, me la feu arribar i procurarem contestar-la perquè és que m'heu preguntat aquí moltíssimes coses que, per contestar-les en deu minuts, no sé com ho podria fer.

Directives europees, legislació estatal. Quin problema tenim? I no és només a Espanya, és a diferents estats, que moltes vegades, quan es fa això que se'n diu la transposició de les directives, es posen barreres que la directiva no preveu.

Us posaré un exemple concret. La directiva europea diu que es garanteix el dret de les comunitats energètiques a captar, transformar, produir i utilitzar directament l'energia captada amb instal·lacions de la comunitat, i diu de les proximitats de la

instal·lació. Però jo em pregunto, en el segle XXI, què vol dir proximitat? Quan anàvem amb carro, la proximitat era una cosa; quan vam anar amb cotxe, una altra; quan hem anat amb avió, una altra. I avui, en el món internet, em podeu dir què és la proximitat?

Per tant, quan tu legisles o transposes la directiva dient que només a determinada distància podràs fer entre els generadors i els de la comunitat, estàs posant una barrera que la directiva no preveia, estàs posant.

I aquí, a l'Estat espanyol, primer van ser cinc-centes metres amb fotovoltaica a la teulada. Clar, poses barreres de distància i, a sobre, de tecnologies. Dius, per què no es pot fer amb l'eòlica? Ara sembla que últimament obriran la porta, però fins a determinada potència. Per què? O sigui, aquí hi ha un problema.

Què podria fer un Parlament com el nostre Parlament? Jo crec que ha d'estar molt al cas perquè aquests drets es garanteixin. Que moltes vegades, quan se fan polítiques i es fan decrets legislatius i tot plegat, s'accepta molt el discurs de la transposició que ha fet l'Estat i, en canvi, no es garanteix el dret que la Unió Europea té escrit. I les directives europees garanteixen drets als ciutadans d'Europa i, que jo sàpiga, som ciutadans europeus. Per tant, s'ha de vetllar perquè es respecti, escrupolosament, aquest dret i batallar contra aquestes limitacions que es fan, que crec que no té lloc en la situació tecnològica que vivim avui.

Evidentment, els pactes verds europeus i totes les polítiques europees crec que en el nostre entorn ens han ajudat molt, ens han ajudat molt ja des de bon principi. Jo recordo que encara no érem de la comunitat europea l'Estat espanyol i jo en aquell moment treballava en una cooperativa i vam aconseguir projectes europeus finançats a Europa per dissenyar pales de molins de vent. Estic parlant del 82, de l'any 82. Vol dir que sort n'hem tingut de la legislació europea, que moltes vegades seguia molt països pioners, com, per exemple, Alemanya o Dinamarca. Jo les primeres cooperatives que vaig veure jo les vaig veure a Dinamarca als anys 70, als anys 70. Per tant, són factibles i són existents.

Avui dia hi ha projectes comunitaris a Escòcia de 1.000 i 2.000 megawatts participats per la gent, participats per la gent, mar endintre. Doncs per què no ho podem fer aquí?

Tota aquesta neura que es té en contra de les renovables, que si fan lleig el paisatge, que si no sé què, que si no sé quants, això són #14.19). Escolti, els humans, des que estem en aquest planeta, amb qualsevol actuació que hem fet, des de llaurar fins a tallar un arbre per fer una cabana, hem modificat el paisatge. El problema no és si modifiquem el paisatge, el problema és si la modificació que fem afecta les funcions dels sistemes naturals, que és molt diferent i no té res a veure amb el paisatge. El paisatge el canviem constantment. Pel fet de caminar, estem canviant el paisatge.

Doncs el Parlament jo crec que hauria d'estar al... I, sobretot, vetllar molt perquè els propietaris, que en el nostre cas...

Fitxer 5

...tenen la propietat de la xarxa i la gestió de la xarxa, em refereixo a les distribuïdores, vulneren moltes vegades el dret ciutadà a connectar-se, i això és sagrat a nivell europeu, és sagrat, no et poden posar trames. I si te les posen és perquè no han fet la feina, no han fet la feina d'actualitzar les xarxes. I com que s'han passat molt temps a la bartola, no fent la feina que se suposava que havien de fer, estan vulnerant la llei, que diu que han de proveir un servei públic. I si estan vulnerant la llei, s'haurien de fer actuacions més radicals enfront d'aquesta gent. Jo crec que això se'ls tolera massa.

Les actuacions que s'estan fent a Catalunya a nivell de govern siguin benvingudes i esperem que trenquin tota la inèrcia que portem de molts anys, dissortadament, quan vam ser als anys 80 pioners en moltes tecnologies.

Microxarxes. Microxarxes s'estan fent, havent-hi legislació o no havent-hi, simplement perquè és una actuació d'autodefensa. Jo he localitzat, i us ho he posat al web en l'informe que us he donat, d'Estats Units el cens que hi ha de microxarxes. Hi ha un cens que defineix cada microxarxa què fa. I qui participa i quina potència i quin emmagatzematge i tot plegat.

Un altre lloc que conec és Alemanya. A Alemanya hi ha milers, desenes de milers d'instal·lacions amb emmagatzematge, a nivell domèstic. Si mireu, hi ha una web,

actualment, d'un dels fabricants d'emmagatzematge que té un sistema que és fantàstic. Tu tens bateria a casa teva i dius: «Me la gestiono tu» i, a canvi de poder-te-la gestionar, ell crea una unitat virtual, una central de generació virtual, que interacciona amb el mercat, però tu et despreocupes. I quan tens algun problema, et donen electricitat a cost zero, el proveïdor. Vull dir que hi ha moltes maneres d'actuar.

El que sí que obre tota aquesta revolució tecnològica que fan les renovables és la possibilitat de crear negocis molt més imaginatius que no ens haguéssim pensat mai. Això està passant amb els cotxes, que acabarem no tenint la propietat del cotxe, sinó, simplement, el fer-lo servir, amb els cotxes autònoms, etcètera, etcètera. Vull dir, això obre un ventall enorme de coses que fa pocs anys no ens haguéssim imaginat.

Quant a l'energia nuclear, vull dir, hi ha molta gent que practica el catecisme aquell que deien que, quan van fer els Àtoms per la Pau, que seria la més barata i que ens traurien els comptadors. Cap país que tingui moltes nuclears li han tret els comptadors als usuaris finals.

El que sí que la tecnologia nuclear ha fet és un fracàs econòmic brutal. Sinó, mireu els pocs reactors que s'han fet en l'anomenat renaixement nuclear, i veurem com es dispara el preu, el cost, i com no compleixen mai els terminis, amb el qual posen en una situació al·lucinant als pobres que l'han promoguda, que aquí a Espanya ja ho vam viure, que van fer fallida moltes empreses gràcies a emmerdar-se amb el «tingladu» nuclear. I, sinó, recordem què va passar amb FECSA.

Nuclear? La nuclear no té lloc en un sistema cent per cent renovable, posa barreres. Si Catalunya anem endarrerits en renovables, és gràcies a les nuclears, perquè han ocupat l'espai que haurien de deixar.

Quant a pressupostos de carboni i tot el que m'heu dit. Jo, simplement, us diria, a veure, els pressupostos de carboni, si heu llegit els sis informes de l'IPCC, allà està detalladíssim per què s'han de fer pressupostos de carboni i per què cada país ha de saber què és el que pot emetre i què és el que no. És un tema de supervivència. Punt.

Que la nuclear dona estabilitat? És just el contrari, la nuclear, de cop i volta, quan té una petita avaria o un petit mal funcionament, són milers de megawatts que desapareixen de cop de la xarxa. La nuclear és una font d'energia intermitent, cosa que no són les renovables, que són variables, que és diferent.

Quant a promoció de comunitats energètiques. A veure, jo crec que les comunitats energètiques estan molt bé que es promoguin, però han de fer un pas més. No n'hi ha prou només posar fotovoltaica. S'ha de complementar amb bateries i amb microxarxes, que són les dues tecnologies que avui dia tenim disponibles per poder canviar radicalment, des de la base, el sistema que tenim heretat de dalt, que és centralitzat de grans empreses.

Passarem un temps en què conviurem amb les grans empreses, no les farem desaparèixer de cop i volta, ni molt menys, però les que vulguin subsistir ja ho veuen què s'ha de fer, renovables. Sinó, mirem exemples a l'Estat espanyol: què fan les grans elèctriques, les més innovadores? S'han abocat directament a les renovables i no els hi parlis de fer nuclears, diran que te les facis tu, que hi posis tu els calés, que ja els hi van posar una vegada i en van sortir escaldats, clar.

I no sé... Respecte a la intel·ligència artificial i la suposada gran demanda que hi haurà d'electricitat. A veure, jo fa poc he llegit un informe d'una persona que li tinc molta confiança, l'Amory Lovins, que va fundar el Rocky Mountain Institute als anys 80, i que ha fet un informe sobre la bombolla de la intel·ligència artificial, que ja veurem de totes aquestes hipòtesis que es diu que hi haurà tant augment d'electricitat, a veure si es materialitzen o no, perquè el que no contempen és que cada vegada els elements tecnològics que es fan servir per fer aquests grans centres de dades són més eficients energèticament, amb el qual la demanda no serà la que preveiem ara, sinó, probablement, serà molt inferior.

A banda, molts d'aquests centres tecnològics i d'intel·ligència artificial ja han fet l'opció de fer-ho amb renovable cent per cent perquè, entre altres coses, un sistema distribuït garanteix amb molts més decimals, el 99,9 per cent de probabilitat que no tinguin apagades, que serien nefastes per aquests grans centres de dades.

No sé si em deixo alguna cosa? Suposo que sí, però és que m'heu preguntat tantes coses... Us deixo la meva adreça i, si voleu respondre alguna cosa, estic a la vostra disposició.

La presidenta

Molt bé, moltes gràcies. Ha estat un plaer escoltar-lo. Sí, facilitarem a tots els grups el seu correu electrònic per si li volen fer alguna qüestió.

Parem dos minuts per acomiadar el compareixent i tornem.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Si els sembla, reprenem l'ordre del dia...

Proposta de resolució sobre l'estàtua de Josep Carner a Brussel·les

250-00643/15

...amb el segon punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre l'estàtua de Josep Carner a Brussel·les, presentada pel Grup Parlamentari de Junts. I té la paraula, per un temps màxim de tres minuts, el diputat Francesc de Dalmases.

Francesc de Dalmases i Thió

Gràcies, presidenta. Avui parlem a exteriors de temes que normalment no són d'exteriors i, per tant, ara parlem de Josep Carner, eh?, màxim representant literari del Noucentisme, conegut com el príncep dels poetes catalans.

Potser és menys conegut la seva fidelitat a la República. De fet, era un diplomàtic al servei de la República, això va fer que passés, pràcticament, tot el final de la seva vida a l'exili i molta part d'aquest exili a Brussel·les, prop de vint-i-cinc anys a Brussel·les. De fet, quan va morir, el 70, va ser enterrat en un cementiri de Brussel·les, a Schaerbeek, tot i que, posteriorment, el 78, sí que va poder ser enterrat aquí a prop, al cementiri de Montjuïc.

L'objectiu de la PR és que, com alguns d'aquí sabreu, es va inaugurar una escultura en honor a Josep Carner, que era obra de l'artista Josep Carulla, que es va instal·lar al campus de la Universitat Catòlica de Lovaina, i que, finalment, quan la part on estava aquesta estàtua instal·lada va ser desafectada, doncs aquesta estàtua va anar a parar a un magatzem municipal de la ciutat de Brussel·les.

I per tant, què proposem aquí? Doncs, bàsicament, que tenim una delegació activa i en funcionament a la ciutat de Brussel·les, doncs establir relacions amb la ciutat per tal de saber en quin estat es troba i on es troba aquesta estàtua.

I, en segon lloc, també a través de la delegació, doncs acordar amb la ciutat, si pot ser, nosaltres hem posat aquest termini, que us agraim que hagueu respectat, que és durant l'any 2026, poguéssim acordar la seva reinstal·lació a la ciutat, perquè significa moltes coses Josep Carner, el que dèiem, una fidelitat, uns valors democràtics, una idea de catalanisme obert al món, aquesta idea de persones cultivades, que, precisament, perquè eren persones cultivades tenien aquests principis democràtics que el van acompanyar fins a la mort.

I ja per nota proposem doncs també que el que tindria sentit, si arriben aquests acords a bon port amb la ciutat de Brussel·les, és que estigués a la zona del barri d'Ixelles, on va viure i on es manté el seu record i bona part de la seva obra també n'és deutora.

I com que em queden uns segons, no faré servir el de retorn, ja em posiciono sobre les esmenes que han presentat, us les agraim, milloren el text, segurament l'aterren, el fan més consistent, i, per tant, us les acceptem totes tres, al Partit Socialista, que és qui les ha presentat.

Gràcies.

La presidenta

Molt bé, gràcies, diputat. Ara és el torn dels grups que han presentat esmenes, en aquest cas és el Grup Parlamentari del Partit dels Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula per un temps de tres minuts el diputat Alberto Bondesio.

Alberto Bondesio Martínez

Moltes gràcies, presidenta, i molt breument. Agrair al Grup Parlamentari de Junts aquesta proposta, no només amb aquest vessant de la memòria democràtica, que també debatem en aquest Parlament, també des de la vessant de la llengua, com vostè ha dit, i també des de la seva vessant europea, perquè, si fa un parell de setmanes de la compareixença del...

Fitxer 6

...Consell Català del Moviment Europeu es parlava de com molts catalans i catalanes també van estar presents en aquest Col·legi de Bruges, el Col·legi Europeu de Bruges, doncs Josep Carner també va ser-hi professor. Per tant, ajuntem aquesta tercera dimensió.

Quan vam rebre la proposta de resolució, vaig contactar amb la delegació del Govern, a través de la conselleria, per preguntar, i em van dir que, efectivament, estan, diguem-ne, activament, no només a saber on està físicament l'escultura, sinó també en quin estat es troba.

I, de fet, la delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Brussel·les ja està en aquesta tasca de localització. I per tant, agraïm aquesta col·laboració, com deia, d'aterrar a terra aquestes esmenes, perquè no només és Govern, és part de la delegació, sinó també conjuntament amb l'ambaixada d'Espanya a Bèlgica, en aquest cas, no?, davant de la Unió Europea, de poder restituir aquesta escultura.

I trobo que l'emplaçament d'Ixelles doncs també s'escau. No és un districte, és una *commune*, és un municipi, i ja he demanat hora amb l'alcalde, amb qui compartim afinitat política, per si aquesta proposta prospera, que suposo que comptarà amb el vot majoritari de tothom, conjuntament amb la feina que faci la delegació del Govern a Brussel·les, doncs també traslladar-li en mà aquesta proposta de resolució per dir-li que hi ha una enorme majoria d'aquesta cambra que demanen, per memòria democràtica, en reconeixement de la llengua catalana i pel seu compromís amb la Unió Europea, la restitució d'aquesta escultura. Així que esperem que l'any 2026 pugui estar de nou en un lloc visible i de reconeixement.

Gràcies per la proposta.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn dels grups que no han presentat esmenes. En aquest cas, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Mar Besses per un temps de tres minuts.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, presidenta. En primer lloc, també agrair al grup parlamentari de Junts per Catalunya per haver presentat aquesta proposta de resolució que creiem que posa de manifest una qüestió tan assumible, tan bàsica i tan necessària com és dignificar aquest llegat i continuar fent aquest reconeixement a una de les figures doncs, segurament, més cabdals de la nostra cultura, com és la figura de Josep Carner, que va ser una de les veus més rellevants de la Catalunya del segle XX i un dels intel·lectuals que es va mantenir coherent amb els seus principis i amb els seus ideals des de l'inici fins al seu final, defensant la república i la democràcia.

I, precisament, va ser aquest compromís que el va portar a l'exili, un exili on hi va estar vint-i-cinc anys a la ciutat de Brussel·les i que va convertir també Brussel·les en aquesta seva segona casa. I és aquí on, durant aquests vint-i-cinc anys, va desenvolupar la seva tasca com a professor.

I per tant, com es comenta a la moció, el 2001 se li dedica aquesta escultura a Josep Carner, obra de Josep Carulla, i que, malauradament, avui aquesta peça es troba en un magatzem municipal, invisible i totalment descontextualitzada, i, per tant, una ubicació que, al nostre entendre, no fa justícia ni a l'obra ni al que Carner representa per la nostra cultura i per la ciutat on va viure i treballar durant tant de temps.

Per tant, nosaltres donarem suport en aquesta proposta de resolució perquè creiem que és de sentit comú i de justícia i, sobretot, per dos motius essencials. Primer, per reconèixer la trajectòria i el llegat de Josep Carner, que formen part, indiscutiblement, del nostre patrimoni literari i democràtic.

I, en segon lloc, també per continuar projectant al món, i, especialment, també a la capital europea, els referents culturals del nostre país.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. És el torn del Grup Parlamentari del PP i té la paraula per tres minuts el diputat Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Bé, seré molt breu. De fet, celebro aquesta moció per dues coses. La primera és perquè, d'aprovar-se, els punts diuen que es commina a la delegació del Govern de la Generalitat davant la Unió Europea a una sèrie de feines. Aquí ja visualitzarem una mica això que el Partit Popular i jo, personalment, porto temps pensant i és què fan les delegacions de Catalunya a l'estranger. Aquí tindrem, doncs, almenys una de les actuacions que fan la podré esbrinar.

Per altre costat, i ja, concretament, en el tema de la moció, no ens hi oposarem, a aquesta moció, bàsicament perquè ningú pot negar la figura de Josep Carner a la cultura i literatura catalanes. I, per tant, més enllà que aquesta estàtua ja existeix, que aquesta estàtua tenia un emplaçament dins de la ciutat de Brussel·les, i el Partit Popular no té cap tipus d'animadversió que aquesta estàtua pugui estar restituïda al lloc on estava inicialment o al lloc que les autoritats belgues considerin oportunes.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula per tres minuts el diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies, presidenta. Primer de tot, crec que un màxim reconeixement a la figura de Josep Carner, no hi haurà ningú en aquesta sala que no ho faci, sobretot en la seva vessant, la que importa de veritat, no?, les lletres, no?, tot el que ens ha aportat als catalans amb les seves lletres.

I, de fet, parlava abans amb el diputat Jesús Acosta, Manuel Jesús Acosta, i m'enviava uns poemes molt macos que ha escrit sobre Lloret de Mar i Blanes. Tranquils, no els llegiré, jo no tinc la gràcia de Manuel Acosta, però, en fi, en qualsevol cas els recomano.

Aquesta proposta jo crec que és evident, i amb la primera frase que ha fet el diputat Dalmases ja queda clar què és el que interessa d'aquesta figura. Ell no ha fet menció a les seves lletres, sinó que ha fet menció a la seva afinitat política a un règim

criminal com va ser la Segona República. Nosaltres amb això no hi entrarem pas. Això és un assumpte que jo crec que és secundari en la figura del poeta i ho deixarem de costat.

I la segona part és, una mica en la línia que deia el diputat del PP, és donar feina a aquestes ambaixades. Nosaltres ja sabem que no fan res, avui tindran una oportunitat de fer alguna acció, doncs molt bé, ens sembla estupend, però nosaltres no li donarem suport perquè pensem que aquesta ambaixada no hauria d'existir.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula per tres minuts el diputat Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. Un cop la major part dels grups parlamentaris ja han dit tot el que s'havia de dir, agrair, en tot cas, que s'hagi presentat aquesta proposta de resolució, dir que donarem ple suport, perquè, efectivament, és necessari ubicar, restituir la estàtua de Josep Carner, evidentment per la seva trajectòria literària, però també pel que representa des d'un punt de vista de memòria democràtica.

Llavors, en aquest sentit, agraiem la proposta de resolució. I, sobretot, un cop s'hi aprovi, esperem que el Govern faci totes les gestions oportunes perquè pugui ser una realitat el 2026 aquesta reubicació de l'estàtua.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. No havent-hi cap representant ni de la CUP ni del Grup Mixt, tornem a donar veu al grup proposant perquè es posicioni sobre les esmenes.

Francesc de Dalmaes i Thió

Sí, ja ho he dit, eh?, que les acceptem totes tres i que la sotmetem a votació incorporant les tres esmenes. Jo us volia donar les gràcies a tots els grups perquè que Josep Carner, pòstumament, sigui capaç de generar aquesta unanimitat doncs

ens fa sentir molt orgullosos i és un orgull per aquest Parlament que es faci arribar aquest missatge al cor d'Europa.

La presidenta

Molt bé, doncs procedim a la votació. Entenc que no es demana votació per separat. Votarem els tres punts amb les tres esmenes.

Vots a favor?

Junts, PP, Comuns, Esquerra i el PSC.

Vots en contra?

VOX.

Abstencions no hi ha.

Per tant, queda aprovada.

Proposta de resolució sobre la prevenció, el tractament i l'erradicació de la tuberculosi

250-00649/15

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és el tercer punt, proposta de resolució sobre la prevenció, el tractament i l'erradicació de la tuberculosi, presentada pel Grup Parlamentari del PSC Units per Avançar. I té la paraula, per un temps màxim de tres minuts, la diputada Sara Jaurrieta.

Sara Jaurrieta Guarner

Moltes gràcies, presidenta. Molt bona tarda a tothom.

Bé, avui presentem aquesta proposta de resolució sobre la tuberculosi. La tuberculosi, com saben, és una malaltia infecciosa i contagiosa que causa una bactèria que es diu mycobacterium tuberculosis, i el seu tractament és a llarg termini i està fet amb antibiòtics i és prolongat en el temps.

Hem decidit portar-ho a la comissió d'exterior, donat que té la seva importància per la contenció i la component contagiosa, i aquesta visió exterior i en la feina, a nivell

de cooperació, doncs la rellevància que té també pel nostre país i pel conjunt del món, no?

Aquesta és una malaltia que, a més, pot arribar a tenir una afectació aguda i també més greu en les persones amb baixes defenses, sobretot amb gent més..., infants, gent gran, gent que ja té alguna altra malaltia, com pot ser càncer o diabetis.

I per això hem focalitzat aquesta proposta de resolució en quatre potes. La primera, la de la prevenció i el tractament, posant l'objectiu de l'erradicació a l'any 2030. Pensem que hem d'anar alineats amb els ODS, els objectius de desenvolupament sostenible, i abordar cap a aquest objectiu marcat, no?

Per altra banda, com deia, la qüestió de la cooperació. Pensem que és important el treball amb organitzacions no governamentals, amb les ONGs, per tal de poder contenir l'evolució d'aquesta malaltia i fer-lo en origen també, allà on hi hagi casos.

Tercer, la recerca. És importantíssim poder anar avançant en nous tractaments, noves maneres de fer un diagnòstic més precoç, noves maneres de poder evolucionar en les vacunes. I per tant, tot el que es pugui fer en l'àmbit de la recerca és sempre una prioritat.

I, per últim, reforçar també la resposta en el suport també en origen, en manufactures i en fabricació regional, no? I per tant, important, des d'aquest punt de vista, tenir també la mirada de tot arreu per poder combatre l'inici o l'evolució de la tuberculosi.

I per això agraeixo als grups, no?, el Grup de Junts ha fet esmenes també, i que després ara les plantejarà.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn dels grups que han presentat esmenes. En aquest cas és el Grup de Junts i té la paraula per tres minuts el diputat Jordi Fàbrega.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, presidenta. Bé, des de Junts volem manifestar, abans que res, la nostra preocupació per la situació actual de la tuberculosi. És una malaltia que sovint

associem a contextos superats, però que continua sent un repte de salut pública molt important i molt real, no?

Les dades són clares, al món l'any 2023 es van registrar gairebé 11 milions de casos i més d'1.250.000 morts. A Catalunya, els casos anuals són al voltant d'un miler, amb una incidència de 12,3 casos per cada cent mil habitants, en part gràcies a què tenim una millor detecció, no? Per tant, són xifres que exigeixen actuació i rigor.

Per tant, agraïm la proposta de resolució presentada pel Grup Socialista. És cert que parteix d'una diagnosi correcta, però sí que ens semblava que els acords eren una mica genèrics o excessivament genèrics, no? I, per tant, jo crec que no hem de continuar el que està fent, sinó, probablement, ficar-hi una mica més de concrecions i apretar una mica més amb els acords.

Cal reconèixer, i jo crec que és important i que cal subratllar-ho, que Catalunya disposa d'un ecosistema, tant de cooperació com de recerca, que és d'excel·lència, eh?, amb l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, el Fons Català de Cooperació, l'ISGlobal i la Fundació Unitat d'Investigació en Tuberculosis de Barcelona, són actors de primer nivell i han contribuït a avenços científics, al desenvolupament de projectes a països endèmics i a la generació de coneixement, que també ens n'aprofitem, no només aquí a casa nostra, no?

I per això, justament, per posar en valor aquesta feina, creiem que valia la pena definir aquests dos objectius una mica més concrets i potenciar més el seu impacte. I és en aquest sentit que hem redactat les esmenes de Junts. Us he de dir que han estat elaborades amb el criteri també d'expertesa del doctor Trilla, al qual agraeixo públicament la seva col·laboració.

Per exemple, hem intentat evitar que hi hagués una confusió entre productes sanitaris i medicaments o vacunes, no? Com sabran, els productes sanitaris es regulen per un reglament de la Unió Europea sobre productes sanitaris, mentre que els medicaments i vacunes per un altre reglament diferent, no? Per tant, depenent de com estava escrit, algú podia interpretar que el punt 4 es limitaria únicament a proves diagnòstiques, però no a medicaments i vacunes.

També hem introduït la necessitat d'un finançament finalista, amb objectius verificables i mesures claus per millorar..., o com ara millorar els estudis de contacte,

reforçar el diagnòstic precoç i garantir programes d'adherència amb la supervisió directa, que és el que recomanen societats científiques.

En definitiva i resumint, la tuberculosi és una amenaça real. Crec que és important que el Parlament aprovi accions que generin acords, que generin accions i, per tant, aquesta és la idea que hem fet amb la bona voluntat o amb l'intent de bona voluntat de millorar el text original que ens han presentat els socialistes amb molt bon criteri.

Agrair a la diputada Jaurrieta l'acceptació de quatre de les cinc esmenes, i l'esmena que no s'ha acceptat doncs s'ha pogut transaccionar per arribar a un punt d'acord amb el seu criteri. Òbviament, hi votarem a favor.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula, per un temps de tres minuts, el diputat Juli Fernández.

Juli Fernández Olivares

Moltes gràcies, presidenta. Molt breument. Crec que, davant de la proposta de resolució que se'ns presenta al voltant de prevenir, de...

Fitxer 7

...comprometre'ns en la cooperació amb altres països on hi ha aquesta malaltia endèmica i, per tant, intentar controlar de la millor manera possible aquesta malaltia i millorar la coordinació i la col·laboració, així com la fabricació de vacunes, no podem fer altra cosa que posicionar-nos favorablement, de manera convençuda, perquè creiem que les posicions que no són favorables a això, bàsicament, el que fan és negar l'evidència científica i anar en contra de la salut dels i les seves ciutadanes, perquè el que fan és que el seu risc incrementi.

Per tant, el nostre vot serà favorable en tots els punts i, evidentment, també en la transacció que hagin arribat amb Junts per Catalunya.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari del PP i té la paraula per tres minuts el diputat Hugo Manchón.

Hugo Manchón García

Gracias, presidenta. Bueno, apoyamos toda iniciativa que vaya enfocada a prevenir, tratar y erradicar enfermedades infecciosas, como es el caso de la tuberculosis. Es verdad que en Cataluña está controlada, ha habido algún brote, pero controlada, como decía, pero es una enfermedad contagiosa que afecta a muchos países del mundo y también provoca muchas muertes, como hemos visto en la propia exposición de motivos de la iniciativa.

Lo que me sorprende es que el PSC presente iniciativas pidiendo que se actúe desde el ámbito sanitario aquí, porque en la Comisión de Salud es que ni rastro de iniciativas del PSC en materia de salud exigiendo al Gobierno que actúe. Cuando se podrían presentar iniciativas, por ejemplo, para listas de espera en intervenciones quirúrgicas, que son inadmisibles, mejorar la atención primaria, condiciones de los sanitarios para que haya más profesionales y los que hay no estén saturados y sobrecargados, salud mental, hay listas de espera eternas para la primera visita con el especialista, tenemos hospitales enteros con instalaciones absolutamente obsoletas, poca cobertura pública en cuanto a fisioterapeutas y podríamos seguir y seguir. Son temas que de verdad preocupan a los catalanes, pero, bueno, el PSC no encuentra el momento para presentar iniciativas sobre esto en el Parlament.

Dicho esto, votaremos a favor de la mayoría de los puntos y pediremos votación separada del punto 2, que nos abstendremos.

Muchas gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara es el torn del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula per tres minuts el diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Muchas gracias, presidenta. Yo también tengo que manifestar mi sorpresa de que el Partido Socialista haya presentado a día de hoy una moción relacionada con la

salud, relacionada con erradicar un problema como es la tuberculosis y lo haga en la Comisión de Exteriores.

Y también me ha sorprendido que, bueno, eso por lo menos rompe con la tradición, que pida que la Cooperación al Desarrollo aborde también ese tema. Además, hoy es un día maravilloso para que hablemos de esto porque ¿saben lo que tengo aquí?, ¿no? Se lo pueden imaginar, los proyectos de Cooperación al Desarrollo que va a financiar la Generalitat de Cataluña.

Es un documento que tiene cerca de cincuenta páginas, de hecho, tiene más de cincuenta páginas, y he tenido la posibilidad de revisarlos todos, uno a uno, pensando, ya que el Partido Socialista presenta esto a día de hoy, pues habrá alguna que hable de luchar contra la tuberculosis. Pues no, señores, no había ni una sola propuesta de Cooperación al Desarrollo que hable de la tuberculosis. De lo que sí hablaba era, por ejemplo, del proyecto YALA, de xarxes veïnals a col·lectius organitzats contra els discursos d'odi, el racisme, l'extrema dreta, amb una mirada descolonial, feminista i en defensa dels drets humans a Catalunya, a Palestina, al Sàhara Occidental y a la Mediterrània. Todo esto por un valor de 700.000 euros, por si fuera poco.

U otros proyectos como #3.50Cura, Comunitat i Activisme davant del genocidi de Gaza, por 300.000 euros.

O la transformación ecológica. ¿Dónde? ¿En Cataluña? No. En Marruecos, en Túnez y en Algeria, por un valor de 300.000 euros.

O este, que ya me parece surrealista, Seguridad Feminista en Acción, 300.000 euros. ¿Qué es esto, Seguridad Feminista en Acción? O sea, yo me la imagino..., pues igual será la versión Charo de la Patrulla Canina.

Esto es lo que está financiando el Partido Socialista en proyectos de cooperación al desarrollo. Ya pueden venir aquí a decirnos que van a luchar contra la tuberculosis y pedir que se hagan determinadas acciones, pero ustedes lo tienen de su mano y lo que hacen pues eso, pues financiar la versión Charo de la Patrulla Canina. Votaremos en contra.

Muchas gracias.

La presidenta

Aaai... Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Comuns, té la paraula per tres minuts el diputat Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. En primer lloc, agrair la presentació d'aquesta proposta de resolució a la qual donarem suport. I és que, efectivament, recentment, l'Organització Mundial de la Salut ha fet una nota de premsa..., un informe en què planteja que el 2024 1,23 milions de persones van morir de tuberculosi, entre elles 150.000 persones amb infecció del VIH.

A escala mundial, la tuberculosi és la principal causa de mort per un patògen infecciós i figura entre les deu primeres causes de mortalitat. A més, el 2024 va ser la malaltia més mortífera per a les persones amb infecció del VIH i també es calcula que el 2014 van contraure tuberculosi 10,7 milions de persones a tot el món, d'elles, 1,2 milions nens o nenes.

La tuberculosi és present a tots els països i en tots els grups d'edats. La tuberculosi multiresistent continua sent una crisi de salut pública i una amenaça per a la seguretat sanitària.

I s'estima que les activitats, i és el que planteja l'Organització Mundial de la Salut, les activitats realitzades a tot el món per a combatre la tuberculosi han salvat la vida a 83 milions de persones des de l'any 2000. És una malaltia, per tant, prevenible i curable.

I, en aquest sentit, considerem que és important que es prenguin totes les mesures, evidentment a nivell català, però també en el marc de la política de cooperació. Llavors, en aquest sentit, tornem a insistir que donarem suport en aquesta proposta de resolució.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup de CUP i Grup Mixt, com que no tenim representant, doncs té la paraula la diputada Sara Jaurrieta per posicionar-se sobre les esmenes.

Sara Jaurrieta Guarner

Sí, moltes gràcies. En primer lloc, doncs agrair les intervencions constructives dels diferents grups.

El diputat de Junts..., dir que acceptarem totes les esmenes, tal com ell també l'hi havia transmès. Dir que l'esmena número 5, l'addicional, d'establir estratègies per millorar els estudis de contacte i els problemes de compliment del tractament de supervisió i observació, això ja ho fem i, per tant, molt benvingut, però que sàpiga que ja és una cosa que el Departament té en marxa.

El Grup del Partit Popular m'ha sorprès molt la seva intervenció, m'ha semblat bastant fora de lloc, diputat Manchón. I no només..., no és que sí presentem propostes de resolució a la Comissió de Salut, sinó que, fins i tot, li recordaré la darrera intervenció que em va fer quan la vaig fer, la darrera, que em va dir que no entenia per què el grup que donava suport al Govern presentava propostes de resolució en l'àmbit de la salut, si tot s'arreglava amb una telefonada.

Llavors, jo li vaig dir que jo soc diputada i que jo no renunciaria mai al meu dret de fer de diputada i de demanar i impulsar iniciatives al Govern. Vull dir que, sí, ho pot anar a buscar les actes i ho veurà perfectament.

Per altra banda, ja he dit en la meva exposició motius que ho presentava aquí, perquè és un tema de cooperació, és un tema de desigualtats socials d'arreu del món, és un tema d'organització mundial de la salut i, per tant, de connexions i acords multilaterals i és un motiu també de ciència i, per tant, agrair que segons quin grup no doni suport en aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Passem a la votació. Entenem que s'accepten totes les esmenes. Aleshores, ja ha demanat un grup votació per separada del punt 2. Alguna altra votació separada? Doncs farem la primera votació del punt 1, 3, 4 i 5, amb esmenes incorporades.

Vots a favor?

Junts, PP, Comuns, Esquerra i Partit dels Socialistes Units per Avançar.

Vots en contra?

VOX.

Queden aprovats aquests punts.

Ara votem el punt número 2.

Vots a favor?

Junts, Esquerra, Comuns i el Partit Socialista Units per Avançar.

Vots en contra?

VOX.

I abstencions?

El PP.

Queda aprovada. Queden tots els punts aprovats.

**Proposta de resolució sobre el garantiment de la rendició de
comptes de les delegacions de la Generalitat a l'exterior**

250-00749/15

Passem al quart punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució per garantir el rendiment de comptes de les delegacions de la Generalitat a l'exterior, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular. I té la paraula per un temps de tres minuts el diputat Cristian Escibano.

Cristian Escibano Ramírez

Gràcies, presidenta. Tres minuts que no els esgotaré perquè crec que és un tema del qual he parlat sobradament.

He preguntat al conseller al Ple, he fet preguntes per escrit, he presentat una interpel·lació, he presentat una moció subsegüent a la interpel·lació, l'hi he preguntat al conseller en compareixença en aquesta cambra i doncs, ara, arriba aquesta proposta de resolució, que, bàsicament, el que busquem, i ho busco des de l'inici de

la legislatura, és que igual que tots els servidors públics hem de rendir comptes, els delegats de la Generalitat a l'exterior també ho facin.

I no és per un caprici d'aquest diputat ni del meu grup parlamentari. És, bàsicament, perquè és de justícia que persones que estan cobrant un sou que ronda o supera a vegades els cent mil euros, que representen els interessos, teòricament, de la Generalitat a altres països o continents, donin explicacions de quina és la seva feina i de quin és el retorn de la seva teòrica feina pels catalans i pel conjunt de Catalunya.

I ho demanem perquè és de justícia saber, primer de tot, quants euros dels catalans s'empren en la feina d'aquestes persones, però també és de justícia saber si, realment, és necessari tenir aquests delegats a l'exterior. Perquè si aquests delegats la feina que fan no té un retorn efectiu pels catalans, nosaltres creiem que no hi ha necessitat que existeixin.

I tornarem a sentir aquí, és previsible, els arguments de..., el senyor Bondesio ja riu, que hi ha altres comunitats que també tenen delegacions a l'exterior. I, repeteixo, en cap cas estic en contra que puguin existir delegacions, tan comercials com d'altres tipus, a l'exterior si aquestes s'empren per dues finalitats. Una, per tenir un retorn efectiu pels interessos de Catalunya i per defensar-los en aquells indrets on hi hagi aquesta representació.

I així és com, efectivament, es fa a altres indrets d'Espanya i a altres comunitats autònomes, com, per exemple, poden ser Madrid o Andalusia. Andalusia té un rendiment de comptes efectiu amb la feina que fan els delegats i té un rendiment de comptes efectiu sobre, per exemple, quines inversions estrangeres atreu els seus delegats i quina és la feina. I, sobretot, hi ha reunions que són públiques, la feina és pública i això és el que jo vull que es faci.

I, al final, ja m'és igual, eh?, si fan una desfilada per aquí tots els delegats, si els tenim de forma telemàtica o si ens envien un informe. Ja crec que, pràcticament, em seria igual quina és la forma, però crec que els catalans tenen dret a saber que els seus impostos s'empren en accions concretes que els hi reporten un benefici.

Si ara mateix em rebutgen, com sé que me la rebutjaran, aquesta moció per enèsim cop, però podem arribar a un acord per saber quina és la feina que fan? Per poder pactar que, anualment, els delegats ens puguin remetre un informe sobre les seves

accions i les seves reunions? Doncs jo crec que, no només jo, que ja estaria prou agraït, sinó que els catalans agrairien també tenir una mica més de llum sobre aquesta informació.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Cap grup ha presentat esmenes, per tant, farem les intervencions de major a menor, essent l'últim el grup que dona suport al Govern. I té la paraula per un temps de tres minuts el Grup de Junts, la diputada Ennatu Domingo.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Des de Junts votarem en contra de la proposta de resolució del Partit Popular que demana que compareguin tots els delegats i delegades de la Generalitat a l'exterior. Aquesta proposta està escrita des de la ignorància i va en contra de la normativa exterior europea i catalana vigent.

Qui pot retre compte, com sap el diputat del Partit Popular, és, justament, el Govern i el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, que marca les línies estratègiques polítiques i sectorials, i nosaltres podem fiscalitzar això.

Però el discurs que hem sentit del diputat és ben bé un discurs d'un conseller, no?, que vol substituir a un altre, i no ha estat un discurs d'un diputat i, per tant, jo també ho vull reafirmar, perquè no té cap interès a millorar aquesta xarxa de delegacions catalanes arreu del món, sinó, justament, desmantellar-la i eliminar qualsevol manifestació o expressió d'individualitat i afirmació catalana.

Sap que ser presents i tenir una veu pròpia al món no és un caprici, és una necessitat, si volem realment influir el debat polític i econòmic global i generar oportunitats per a les empreses, organitzacions de la societat civil, universitats catalanes, aquells països que, com Catalunya, tenen una cultura de política democràtica, respecten drets humans i les normes internacionals. I, per tant, en un ordre internacional cada cop més competitiu, és essencial poder teixir xarxes i col·laboracions per poder ser rellevants.

Nosaltres, des de Junts, hem estat molt crítics en l'enfocament de l'acció exterior del conseller Duch, i ho hem fet quan l'acció exterior catalana ha estat supeditada als

interessos i posicionaments polítics d'Espanya. Nosaltres creiem que això ha de canviar.

També hem alertat que Catalunya no es pot allunyar dels consensos europeus geopolítics i que, per tant, ens preocupa l'apropament que hem vist polític cap a la Xina, un estat que viola els drets de la població uigur i, per tant, també hem estat molt crítics amb això.

En tercer lloc, també...

Fitxer 7

...hem condemnat aquest eurocentrisme, no?, i hem demanat que les delegacions vagin més enllà d'Europa i que, per tant, necessitem ser presents arreu del món. Però hem exigít també transparència quan s'han reubicat delegacions, com ha passat en el cas de la delegació catalana a Israel.

I, finalment, com el diputat del Partit Popular, hi estem d'acord, necessitem que aquestes delegacions siguin eficients, però això ve defensant doncs que aquestes delegacions siguin els recursos humans, tècnics i econòmics necessaris perquè puguin continuar sent útils per la xarxa i aquest teixit econòmic i social català.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i té la paraula per tres minuts la diputada Ana Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. Jo li reconec al diputat Escribano la seva insistència, la seva constància, està utilitzant tots els mecanismes, faltava la proposta de resolució, avui la debatem, però nosaltres votarem en contra.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula per tres minuts el diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Sí, moltes gràcies. Quan vaig entrar en aquesta comissió, quan hi havia la consellera Alsina, la comissió i la conselleria es deia d'acció exterior, transparència i govern obert. Nosaltres ja vam registrar en aquell moment que compareguessin tots els delegats i totes les persones que havien treballat a les ambaixades a l'exterior.

Quan es van barallar i després va entrar al Govern Esquerra Republicana, ràpidament es van afanyar a treure-li allò de transparència i govern obert... (*Veus de fons.*) Sí, sí, tant a la comissió com a la conselleria. Jo crec que, en fi, no és casualitat, no?, perquè mai han sigut amics de la transparència en aquest sentit.

Igual que ara ho està demanant el diputat Escribano, nosaltres ho portem demanant i ho hem fet de totes les maneres possibles i mai hi ha hagut cap intenció que compareguin.

Estan molt orgullosos amb els seus ambaixadors, molt orgullosos amb les ambaixades, molt orgullosos amb tota la xarxa exterior de la Generalitat. Doncs, si estan tan orgullosos, que vinguin aquí i ens expliquin, exactament, tota la bona feina que estan fent per aquesta regió. I estarem tots encantats d'escoltar-ho i de poder fer les preguntes.

Però, clar, jo crec que també hi ha moltes coses a amagar i és que per aquestes ambaixades hi ha passat tot tipus de persona. Per exemple, una senyora que es deia Francesca Guardiola, igual el cognom els sona, no?, era la germana de l'entrenador del Barça, també havia estat contractada com a ambaixadora de la Generalitat a l'exterior.

O un cas que encara no se'ns ha donat la resposta clara de què ha passat amb aquelles factures que s'emetien des de diferents ambaixades al mateix moment a una empresa de restauració als Estats Units. Ambaixades que estaven just per sota del tope..., o sigui, perdona, factures que estaven just per sota del tope legal.

Mai se'ns ha donat una explicació de totes aquestes coses. Per tant, des de VOX, com si que ens agrada la transparència, ens agradaria molt que poguessin venir

totes aquestes persones a comparèixer a dia d'avui i explicar la bona feina que estem segurs que estan fent per Catalunya.

Així que sí, votarem a favor.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. Té la paraula per tres minuts el diputat Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. Avui tornem a tenir una proposta de resolució que des del Grup Popular torna a posar en qüestió no només la política d'acció exterior de Catalunya, sinó també la política de transparència amb les dades de manera absolutament demagògica, com hem anat veient els darrers ja mesos. Llavors, en aquest sentit, tornarem a votar en contra.

I sí que volia aprofitar per dir-li al diputat de VOX, en primer lloc, que si es va canviar el nom a la comissió és perquè es va canviar el nom a la conselleria per part de l'anterior Govern, que a vostè li agrada fer demagògia amb qualsevol cosa, perd el rigor, i ja és molt habitual, però estaria bé que..., bé, li volia dir que no té cap mena de sentit aquesta afirmació que vostè ha fet.

I, a més a més d'això, que vostès parlin de transparència, quan el que estan fent és afectar a la qualitat democràtica cada cop de més països, doncs no té cap mena de sentit. I VOX i transparència, crec que ja ha quedat bastant demostrat, també pel Tribunal de Comptes, que són dos conceptes totalment antagònics.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Seria el torn de la CUP i el Grup Mixt, no en tenim cap representant. Per tant, és el torn del Partit Socialista i Units per Avançar. Té la paraula per tres minuts el diputat Alberto Bondesio.

Alberto Bondesio Martínez

Moltes gràcies, presidenta. Doncs mirin, sí, març del 2025, moció al Ple del PP sobre les delegacions; octubre del 2025, una altra moció al Ple sobre les delegacions; a la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior, sol·licituds de compareixença, fa dues setmanes, que no van prosperar; novembre del 2025, com deia la diputada d'Esquerra, allò, línia a la targeteta del bingo, i ja tenim la PR. I sempre amb el doble objectiu, que si no hi ha transparència o que si no fan res.

Mirin, amb això m'agradaria que potser ens donin resposta a totes les preguntes que se'ls ha donat resposta en aquests àmbits de les despeses i de les accions que han fet totes les delegacions. Les de fa un any i mig, des que el conseller Duch és conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, i també les prèvies, perquè crec que n'hi ha uns quants, com a mínim cent correus electrònics, entre els del PP i els de VOX, perquè vostès són una mica com Isabel i Fernando, tanto monta, monta tanto, exactament el mateix, eh?

Mirin, les ambaixades no són ambaixades, perquè serien inconstitucionals, senyor de VOX.

I sobre el tema de transparència no els hi tornaré a repetir el que ja hem dit, perquè sí, ja els hi hem dit moltes vegades, les vint-i-una delegacions d'Andalusia, les divuit de la Generalitat Valenciana.

I vostè em deia que sí, que quan començava a parlar de les delegacions d'altres comunitats autònomes jo començava a riure. Doncs sí, riure per no plorar. Així que, sense plorar, però amb la certesa que espero que algun dia vinguin amb alguna proposta més constructiva, que vulguin seure, que vulguin parlar, que aportin, com fan amb altres comunitats, com poden millorar l'acció exterior del Govern de la Generalitat de Catalunya, doncs aquell dia ni ploraré ni riuré, seuré i amb un somriure ben gran intentarem trobar consensos que milloren la nostra acció.

Així que moltes gràcies, presidenta, i votarem no rotundament, ni plorant ni rient, sinó amb un somriure i amb la fermesa que el que estem fent és més que correcte.

Gràcies.

Ah, per últim, posi una miqueta d'atenció a la compareixença del conseller Duch, quan fa..., ni tan sols fa un mes, li va explicar quines eren les funcions de cadascuna

de les delegacions després de l'acord de Govern que es pactés amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Donat que no s'han presentat esmenes, procedim a la votació. Es demana algun grup votació per separada? No. Doncs votem els tres punts conjunts.

Vots a favor?

El Grup del PP i VOX.

Vots en contra?

El Grup de Junts, d'Esquerra... Comuns no està? Comuns... Bé, Comuns no i PSC.

No queda aprovada.

Proposta de resolució sobre el pagament dels deutes a les empreses catalanes per part del Govern de Cuba

250-00759/15

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és el cinquè punt, proposta de resolució sobre el pagament dels deutes a les empreses catalanes per part del Govern de Cuba, presentada pel Grup Parlamentari del PP. I té la paraula, per tres minuts, el diputat Hugo Manchón.

Hugo Manchón García

Gracias, presidenta. Hoy presentamos una iniciativa necesaria porque habla de las empresas catalanes, de empresarios de Cataluña y también de trabajadores catalanes. Hablamos de la economía catalana, que desde 2017 se ven amenazadas estas empresas por los impagos sistemáticos del Gobierno de Cuba.

Hablamos de trescientas empresas españolas, de las que cerca del cuarenta por ciento son catalanas. Impagos superiores a los 350 millones de euros. Hablamos, en gran parte, de pymes y microempresas, que exportaban a Cuba productos y servicios, muchos de ellos ligados a salud y alimentación.

Esto ha tenido consecuencias muy graves. Más del quince por ciento de las empresas afectadas han tenido que cerrar. Empresas con volumen de negocio modesto se han visto afectadas por impagos que llegan al millón de euros.

Por eso hoy pedimos que se adopten medidas desde las administraciones públicas para ayudar a superar esta situación.

Y pedimos cuantificar con precisión la deuda, y transparencia también, la deuda acumulada del Gobierno de Cuba con las empresas catalanas. Utilizar las herramientas diplomáticas para revertir esta situación y estudiar fórmulas para dar cobertura económica temporal a estas empresas mientras cobran para evitar la ruina de las mismas.

Así que pido el voto a todos los grupos parlamentarios porque recuerden que estamos hablando de trabajadores y de empresas catalanas.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. Cap grup ha presentat esmenes. Per tant, farem les intervencions de major a menor, essent l'últim el grup que ha donat suport al Govern. I té la paraula per tres minuts la diputada de Junts, Anna Navarro.

Anna Navarro i Descals

Molt bé, moltes gràcies, presidenta. Doncs una part fonamental de les bones relacions diplomàtiques entre països és que hi hagi unes productives relacions comercials i, per tant, que empreses a ambdós costats puguin realitzar inversions i potenciar l'economia.

El que podríem dir un *fair play* empresarial és una problemàtica que afecta, majoritàriament, a empreses catalanes pel valor, que em sembla que dèieu, de 300 milions d'euros.

Tanmateix, la situació de Cuba és molt particular perquè, per una banda, no és una democràcia i, per tant, no dona cap mena de confiança.

I, per l'altra banda, el cas cubà, a més, acumula un enfrontament històric amb els Estats Units que va conduir a un bloqueig econòmic total, comercial i financer, per part de Washington que encara està durant.

Aquesta mesura dificulta unes finances cubanes ja molt malmeses per dècades de règim castrista. La Unió Europea ha manifestat la necessitat d'aixecar aquest bloqueig i poder configurar un nou marc de relacions amb la illa de Cuba.

Tanmateix, el règim cubà també ha de prendre mesures per iniciar el necessari procés de democratització. I ja no per les relacions comercials, sinó pel benestar de la seva pròpia gent.

Per tant, fins que tot això no es resolgui, no podem tenir cap garantia, a no ser que es puguin revertir els deutes pendents amb les empreses catalanes. I si una cosa necessita el nostre teixit empresarial és disposar de seguretat jurídica i que se les defensi allà on quedin desemparades.

En conseqüència, nosaltres votarem favorablement d'aquesta PR.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula per tres minuts la diputada Ana Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. Quan parlem del pagament del deute a les empreses catalanes, ens ha sobtat per què únicament per part del Govern de Cuba i no els deutes que tenen les empreses catalanes per part d'altres estats. Per què no fer una auditoria més àmplia que hi ha a nivell internacional o un informe d'acumulació del deute que acumulen les nostres empreses, però més ampli, sinó que veiem al rerefons, no?, d'assenyalar en aquest cas concret a Cuba.

Doncs nosaltres votarem en contra i amb aquesta visió tan poc àmplia, diríem d'alguna manera, sense tenir en compte, ja que parlem de Cuba, d'altres temes, com seria el bloqueig que pateix des de fa molts anys Cuba o altres circumstàncies.

Per tant, nosaltres votarem en contra.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula per tres minuts el diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Sí, muchas gracias por esta moción. Yo creo que tanto la propuesta de resolución en sí mismo como los datos que aportan lo que demuestra es que no hay tal cosa como un bloqueo hacia Cuba, sino que, todo lo contrario, que quien está produciendo este bloqueo es el propio Gobierno cubano, y ya no solo con las relaciones comerciales con los demás países, sino, lo más grave de todo, es el bloqueo del Gobierno cubano hacia la libertad y los derechos humanos de sus propios ciudadanos. Esto es lo que es la gran evidencia de lo que está sucediendo en Cuba.

Hoy vemos como algunos, pues, entre elegir entre los trabajadores y las empresas catalanas y el Gobierno cubano, pues han decidido situarse al lado del Gobierno comunista cubano.

Ya sabemos cómo funcionan las alianzas internacionales de los socialistas y de Esquerra, entre otros que no están presentes en la sala, y nosotros sabemos muy bien en el lado que estamos y, por lo tanto, vamos a votar a favor de esta moción.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. No tenim representants de Comuns, CUP i Grup Mixt, per tant, passem la paraula a la diputada Beatriz Silva del Grup Parlamentari del Partit de Socialistes i Units per Avançar.

Beatriz Silva Gallardo

Moltes gràcies, presidenta. Bona tarda a tothom. El Grup Parlamentari del Partit Popular ens presenta avui una proposta de resolució sobre els deutes a les empreses catalanes que tenen activitat econòmica a Cuba.

Tot i que el Grup Parlamentari Socialista i el Departament d'Empresa i Treball estan plenament compromesos amb el suport a la internacionalització de les empreses

catalanes i amb l'acompanyament a aquelles que puguin trobar-se amb dificultats, no donarà suport a aquesta proposta de resolució, no donarà suport per diverses raons. En primer lloc, com es tracta de transaccions privades, el Govern no disposa de la informació necessària per determinar quins sectors tenen deutes pendents de cobrament amb Cuba ni les quanties corresponents. Es tracta d'informació confidencial i es troba sota el secret estadístic.

Com el Partit Popular segurament sap, la quantificació del deute del Govern de Cuba, ja sigui de l'administració,...

Fitxer 9

...d'organismes o d'empreses públiques, empreses catalanes o espanyoles, forma part de la política econòmica exterior, que és competència del Govern d'Espanya. El Govern de Catalunya no pot intervenir en accions diplomàtiques que no són de la seva competència, són competència del Ministeri d'Afers Exteriors.

El que sí que pot fer i ho fa és donar suport a les empreses a través d'Acció, l'Agència per la Competitivitat de l'Empresa, que és l'organisme que col·labora amb les institucions estatals competents per facilitar informació i orientació a les empreses que puguin trobar-se en situacions com les que descriu aquesta proposta.

En relació als instruments esmentats, com els crèdits extraordinaris o l'aplicació del fons contravalor, recordar que no es gestionen des del Departament, sinó que formen part de la política financera i de comerç exterior de l'Estat.

Simplement, reiterar que el Govern seguirà acompanyant les empreses i animar-les a utilitzar els mecanismes que posa a la seva disposició el Govern d'Espanya, però també Acció, que pot acompanyar-les i orientar-les, què és el que fa.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Donat que no s'han presentat esmenes, procedim a la votació. Algun grup demana votació per separat? No? Doncs la proposta conté tres punts, votem els tres punts conjunts.

Vots a favor?

El Grup de Junts, del PP i VOX.

Vots en contra?

El Grup del PSC i Esquerra.

Són 7 a 8, queda desestimada la proposta.

Moltes gràcies a tothom.

Bona tarda i s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT